

sanden ligger, for senere å se om det har forandret seg.

FOTO: SILJE ALVSAKER

orsknining

tet flasken i vassen og vannet fløt over. Jonas var tydeligvis ikke vant til at læreren søler med vann.

Nordbotten har selv prøvd ut forsøket hjemme på kjøkkenet og har lært lærerne hvordan de skulle utføre forsøket i klasserommet.

JORDSKJELV: Alle gruppene fikk en gjenomsiktig vannbeholder. En oppklipt 1,5 liters flaske med «filter» i korkåpningen som

ble satt i vannet. Oppgaven satt barnas presisjon og tålmodighet på prøve. Sanden måtte nemlig ikke være i kontakt med luft når den ble ført ned i flasken.

– Det vi puster ut er CO₂, derfor skal vi bruke vår egen pust når vi skal lagre det på bunnen av «havet», sier læreren.

Utvalgte elever i gruppene fikk blåse i sugerøret til det begynte å boble på overflaten. Sugerøret forestilte et rør fra plattformen og

FAKTA

■ CO₂ inngår i de to mest grunnleggende kjemiske reaksjonene i biologien som er fotosyntese og respirasjon, også kalt ånding.

■ Det er en gass som dannes når petroleum, kull, parafin og bensin brenner.

■ Når den kommer i kontakt med vann blir den omdannet til karbonsyre, bedre kjent som kullsyre.

■ CO₂ finnes i atmosfæren og grunnet menneskelig aktivitet opptar CO₂ større andel av luften, enn det tidligere gjorde.

ned i havbunnen. Deretter laget barna «jordskjelv» ved å løfte flasken og slippe den ned i vannet igjen.

– Det var veldig vanskelig å blåse! Og kjempetungt, sier en sliten Adrian.

– For at vannet ikke skal fordampe legger vi cellofan over, sier Kari Anne.

Senere skal barna se etter om det er noe forandring i vannstanden og om sanden har slått sprekker.

– I Nordsjøen tar de opp olje med et rør og fører CO₂ ned med et annet. Rørene befinner seg selvfølgelig langt fra hverandre, forteller Kari Anne.

– Prosjektet skal vises frem under Forskningsdagene neste uke. Det er en viktig del av debatten om hvorvidt klimagasser kan lagres på havbunnen.

SILJE ALVSAKER
silje.alvsaker@ba.no